2 COPIES
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON D C

І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807, з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200, з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 91. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 13-го ТРАВНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, MAY 13, 1975 No. 91. VOL. LXXXII.

XII КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЮ ЙОРКУ В ЖОВТНІ 1976 — ВИРІШИЛА РАДА ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

Ню Йорк. — Дванадцятий з черги Конгрес Українців Америки відбудеться в днях 7, 8 і 9-го жовтня наступного 1976-го року в одному з готелів в Ню Йорку — рішила Рада Директорів Українського Конгресового Комітету на своїх надзвичайних нарадах минулої суботи, 10-го травня. Точну програму Конгресу встановить Екзекутива УККА, яка вже в короткому часі має покликати відповідні підготовчі комісії. Згідно з рішенням попереднього Конгресу, найближчий і майбутні Конгреси повинні відбуватися що чотири роки в році вибору Президента ЗСА.

Засідання Ради Директорів, в якому взяло участь 70 членів Екзекутиви і Політичної Ради та яке відбулося в пополудневих годинах в приміщеннях Українського Інституту Америки, відкрив і ним проводив екзекутивний віцепрезидент УККА Йосип Лисогір. Наради, після їх відкриття та відчитання протоколу, започатковано дебатою над формальністю: хто повинен такими нарадами проводити — Екзекутива УККА, чи окремо обраний провід Ради Директорів. Справу передано на розгляд Статутової комісії. Екзекутивний директор УККА мгр. Іван Базарко поінформував про повідомлення Крайової Пластової Старшини, згідно з яким на представника цієї молодечої організації в Політичній Раді УККА та в Конференції Молодечих Організацій при УККА делеґується новообраного голову Андрія Мицця, на місце дотеперішнього пластового представника Павла Дорожинського, який окремим листом з цього представництва зрезиґнував. Рада Директорів прийняла це до відома і п. Мицьо вже взяв активну участь в цих нарадах Ради Директорів.

Проф. Добрянський інформує про „почуття поразки" у Вашінґтоні

Президент УККА проф. Лев Добрянський, інформуючи про продовжувані і започатковані акції у Вашінґтоні, згадав про загальне в столиці „почуття поразки" у зв'язку з подіями в Індокитаї. У продовжуванні акції для цьогорічного відзначення Тижня Поневолених Націй виникла думка, щоб до цих поневолених додати в цьому році вже також в'єтнамців і камбоджців. В Сенаті і в Палаті Репрезентантів уже зголошені резолюції в справі проголошування 22-го січня Днем Української Незалежности, що має в цьому році окремі вигляди з уваги 200-річчя Американської Незалежности.

Продовжуються також заходи в справі схвалення зголошених вже резолюцій в обороні Валентина Мороза, Леоніда Плюща та інших ув'язнених в Совєтському Союзі українських інтелектуалістів, як також відносно резолюції в справі відновлення Українських Церков. Коротку інформацію проф. Добрянського про участь представника УККА в характері спостерігача в Конференції ВАКЛ у Ріо де Жанейро доповнив д-р Володимир Душник, який був цим спостерігачем. Дальше на пропозицію проф. Л. Добрянського Рада Директорів схвалила текст телеграми до президента Форда у зв'язку із заповідженими на осінь цього року відвідинами в Америці совєтського верховода Леоніда Брежнєва.

Контрольна Комісія хвалить Екзекутиву за ощадність

Голова Контрольної Комісії мґр Іван Винник поінформував Раду Директорів про переведену перевірку фінансового стану УККА і вис-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Представник УККА взяв участь у Конференції ВАКЛ та відвідинах української громади в Бразилії й Арґентині

Д-р Володимир Душник

Ню Йорк, Н. Й. — У вівторок, 6-го травня ц. р., д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника" та член Екзекутиви УККА, вернувся з двотижневої поїздки з Південної Америки, де він взяв участь в 8-ій Конференції ВАКЛ (Світова Антикомуністична Ліґа) в Ріо де Жанейро та відвідав українські організації в Бразилії й Арґентині.

Під час п'ятиденної Конференції ВАКЛ в Ріо де Жанейро, д-р Душник, що виступав в характері спостерігача УККА, взяв участь у всіх пленарних сесіях конференції та в Політичній і Резолюційній комісіях, які розглядали та одобрювали резолюції, внесені різними делеґаціями та індивідуальними представниками. В конференції взяло участь 400 представників різних країн світу і поневолених народів Европи й Азії.

Американський сенатор Джессі Гелмс з Північної Каролайни викликав бурхливі овації на конференції, коли він заявив, що теперішня американська урядова політика в Південносхідній Азії не є політикою американського народу, який є тепер та буде далі проти угодівства і капітуляції перед комунізмом.

Такі самі бурхливі овації викликав д-р Волтер Г. Джод, б. американський конґресмен та відомий приятель українців, який відчитав довгий звіт уступаючого президента ВАКЛ, д-ра Ф. Шлафлі (американець), який не міг взяти участи в конференції.

Резолюції УККА

Д-р Душник вніс дві резолюції УККА до Політичної й Резолюційної комісій конференції, які були піддержані британською делеґацією та прийняті конференцією. Перша резолюція відносилася до поневолення українського народу комуністичною Москвою та змагання України до державної незалежности. Друга резолюція закликала уряди вільних держав світу інтервеніювати в справі звільнення Валентина Мороза й Леоніда Плюща та українських жінок — політичних в'язнів в совєтсько - комуністичних таборах і тюрмах.

Відвідини в Куритибі та Прудентополіс

По закінченні конференції в Ріо, д-р Душник відлетів до Куритиби, „столиці Бразилійської України", де він відвідав Владику Йосифа Мартинця та його єпископа - помічника Кир Єфрема Кривого; Степана Плахтина, голову Українського Хліборобського Союзу Бразилії та пані Ольгу Горащук, відому українську жіночу провідницю в Бразилії, яка від літ провадить українську культурну радіову програму в портуґальській мові.

В неділю 27-го квітня ц. р. українські католицькі владики влаштували обід, на якому були д-р Душник, Роман Малащук, голова

(Закінчення на стор. 4-ій)

Плянують вибори у Південному В'єтнамі

Банґкок, Таїланд. — Тут одержано докладніші інформації про пресову конференцію військового керівництва у Південному В'єтнамі і про заяву командуючого ген. Тра Ван Тра з минулого тижня. Як виходить з цієї заяви, в'єтнамські комуністи плянують перевести у Південному В'єтнамі вибори, а також допровадити до об'єднання обох в'єтнамських держав, що заіснували в 1954 році після закінчення французької війни в Індокитаю. Військове командування буде виконувати державні функції до часу встановлення в країні безпеки і тоді передасть владу Тимчасовому Революційному Урядові, який переведе вибори, після яких буде покликаний вже постійний уряд. Реченця виборів не подано.

В неділю 11 травня сайґонське радіо поінформувало, що новий південнов'єтнамський режим звернувся з дипломатичними нотами до членів Асоціяції Південносхідньоазійських Держав, закликаючи їхні уряди вплинути на південнов'єтнамських втікачів, щоб вони поверталися до своєї країни. Одночасно південнов'єтнамський уряд повідомив, що він дасть у розпорядження втікачів відповідні засоби транспортації, якщо тільки вони виявлять бажання повернутися. Південнов'єтнамський уряд поінформував, що втікачі у своїй масі, поминаючи „кліку реакціонерів та проводирів" з попереднього південнов'єтнамського уряду, не мають ніяких підстав до побоювань, що вони знайдуть зрозуміння і що у „цій війні програв тільки американський імперіялізм".

Згідно з останніми повідомленнями, відповідно до урядового розпорядку, у Південному В'єтнамі почалася реєстрація всіх старшин, вояків і службовців колишнього південнов'єтнамського режиму. Сайґонське радіо повідомило, що до 11-го травня зареєструвалося 10 генералів, 400 полковників, понад 1,000 підполковників, 124 майорів та понад 10.000 персоналу з морських, повітряних, сухопутніх і поліційних збройних сил попереднього режиму.

Камбоджські комуністи визначилися за Китаєм

Банґкок, Таїланд. — „Перемога камбоджського народу є це саме, що китайська перемога" — стверджується в одному з повідомлень нового камбоджського режиму, що було передане по радіо з Пном Пен. Камбоджа перемогла тому тільки, що камбоджські повстанці мали всебічну допомогу комуністичного Китаю, Північного В'єтнаму і Північної Кореї. „Стратегічна єдність між Камбоджою та Китаєм, яка є основою нашої приязні, триватиме вічно. В нас є взаємне тепле пошанування для справ, що стосуються нас внутрішньо і зовнішньо" — поінформувало камбоджське урядове радіо. У повідомленні немає навіть згадки про Совєтський Союз, членів амбасади якого виkинено з Камбоджі.

У повідомленні також є мова про помилування для представників попереднього режиму, за винятком „сімох зрадників", призначених на кару смерти. З них в Камбоджі осталися тільки прем'єр Лон Борет та колишній прем'єр Сісоват Сірик Матак, про долю яких нічого не відомо. Камбоджський уряд повідомив, що тепер проходить інтенсивна праця над відбудовою країни і до цього завдання включені збройні сили і все цивільне населення.

Ембарґо проти Куби може закінчитися цього літа

Вашінґтон. — В час, коли тут проходять наради міністрів закордонних справ Організації Американських Держав (ОАД), які мають закінчитися у четвер, 15-го травня, речники Уряду ЗСА недвозначно натякають, що Вашінґтон може погодитися на знесення економічного ембарґо, встановленого проти Куби ОАД 11 років тому, та що це може статися вже цього літа. Наприклад, у суботу, 10 травня, державний секретар Генрі Кіссінджер сказав кореспондентам, що ОАД „зближаються до порозуміння" щодо способу знесення цих економічних санкцій, хоча відмовився входити в подробиці. Натомість деякі коментатори твердять, що ЗСА можуть погодитися на зміну правила, а саме, щоб замість дотеперішніх двох третіх голосів всіх членів ОАД було потрібно тільки звичайну більшість голосів, щоб знести економічне ембарґо. У суботу, 10 травня, президент Форд, не називаючи Куби поіменно, на прийняттю для міністрів закордонних справ сказав, що сила союзу країн Західньої Півкулі „полягає у спроможності пристосуватися до змін в ситуації цієї Півкулі та в світі". Кілька днів раніше Білий Дім позитивно зареаґував на пропозиції Фіделя Кастра щодо поліпшення відносин між Кубою та ЗСА. Тоді пресовий секретар Рон Нессен сказав, що Вашінґтон „не вбачає жадної користи в продовженні постійного антаґонізму". На нарадах міністрів закордонних справ також обговорено питання Панамського каналу. Державний секретар Кіссінджер заявив, що ЗСА і Панама обмірковують найкращий спосіб передання контролі над тим каналом у руки панамського уряду.

Конґресова комісія погодилася щодо бюджету на наступний рік

Вашінґтон. — Спільна комісія обох Палат Конґресу минулої п'ятниці, 9 травня, виготовила компромісовий законопроєкт, який пропонує протягом наступного бюджетового року обмежити видатки федерального Уряду до 367 більйонів долярів. Комісія також заявила, що державний дефіцит в наступному фіскальному році, який розпочнеться 1-го липня 1975-го, правдоподібно виноситиме коло 68.8 більйона долярів. Коментатори передбачують конфлікти між Конґресом і Білим Домом, бо президент Форд запропонував, щоб видатки Уряду були ще менші, а саме, 355 більйона долярів, і сказав, що може погодитися на 60-більйоновий максимальний дефіцит.

В. Щербицький закликає до боротьби з „українськими націоналістичними організаціями" і „пекінськими розкольниками"

Київ. — На місцевих урочистостях з нагоди т.зв. „дня перемоги" 7 травня з великою промовою виступив В. Щербицький, перший секретар ЦК Компартії України, який не призабув згадати „українських буржуазних націоналістів" та „пекінських розкольників", зводячи їх до спільного знаменника, як ворогів „політики розрядки" у світі. У той час, коли нібито „Радянський Союз наполегливо і цілеспрямовано здійснює систему заходів, щоб закріпити цю сприятливу для справи миру і прогресу тенденцію, зробити її необоротною", коли нібито „ленінські принципи мирного співіснування дедалі більше перетворюються в норму взаємовідносин між країнами, які належать до різних соціяльно-економічних систем", а „розрядка стає тим камертоном, за яким настроюють інструменти своєї дипломатії все більше різних держав", у той сам час „сили реакції і агресії намагаються загострювати обстановку... перешкодити позитивним змінам у міжнародних відносинах".

На службі цих сил є — за словами В. Щербицького — „українські буржуазні націоналісти" і „пекінські розкольники", а також „міжнародний сіонізм", які, мовляв, завдають „серйозної шкоди" справі миру і соціялізму. „Для ідеологічних диверсій проти нашої країни — говорив В. Щербицький, — імперіялістичні кола залучують зарубіжні українські націоналістичні організації, в яких чимало подвизається тих, хто вірою і правдою служив гітлерівцям і обагрив свої руки кров'ю радянських людей. Серйозної шкоди справі миру і соціялізму завдає розкольницький курс нинішніх пекінських керівників, які дедалі більше змикаються з найбільш реакційними силами Заходу. Все це свідчить про те, що й сьогодні, через три десятиріччя після розгрому гітлеризму, дбаючи про майбутнє планети, необхідно виявляти найвищу пильність до будь-яких підступів ворожих імперіялістичних кіл", заявив перший представник московського режиму в Україні.

У Нюйоркському стейті відтворено першу перемогу Американської Революції

Тікондерога, Н. Й. — У суботу, 10 травня, відтворено тут 200-річчя здобуття британського форту Тікондерога американськими патріотами, таким чином відзначаючи першу перемогу Американської Революції, бо хоча три тижні раніше американці в битвах коло Лексінґтону й Конкорду в стейті Массачусетс доказали, що збройно боротимуться за свою свободу, то переможцями в цих двох битвах тоді вийшли британські військові частини. Натомість форт Тікондерога, який лежить коло 100 миль на північний-схід від міста Олбані, 10-го травня 1775-го року здобула від британців допоміжна американська військова частина під назвою „Хлопці із Зеленої гори", якою командував Ітен Аллен. Аллен і 82 повстанці серед ночі човнами перепливли озеро Шамплейн і змусили британський ґарнізон піддатися без битви. У відтворенні цієї першої американської перемоги в суботу, 10 травня, взяли участь тільки нащадки цих 83-ох американських повстанців. Здобуття форту було відтворене минулої суботи аж три рази, бо прибуло коло 50,000 туристів, включно з нюйоркським губернатором Гю Кері і його дітьми. Ролю Ітен Аллена відіграв д-р Джон Латтимер із Енґелвуду, Н. Дж., який є нащадком Аллена. Д-р Леттимер, вимагаючи від командира „британських" вояків піддатися, повторив слова Аллена, що свою вимогу виголошує „в імені великого Бога та Континентального Конґресу". Губернатор Кері у короткій промові сказав, що здобуття форту Тікондерога було важним саме по собі, але також в 1775-му році скріпило духа американських патріотів по всіх 13-ох стейтах, надаючи їм охоту продовжувати боротьбу за незалежність.

Доповідь про національну політику Польщі на семінарі катедри історії України у Гарварді

Кембридж, Масс. — На запрошення д-ра Омеляна Пріцака, професора історії України у Гарвардському університеті та під його проводом відбулася тут в будинку Українського Дослідного Інституту в четвер 8 травня ц.р. доповідь ред. Івана Кедрина на тему: „Національна політика післяверсальської Польщі". Подавши коротке історичне тло панування Польщі у Західній Україні, доповідач навів найважливіші факти асиміляційної політики і доказував тезу, що підхід всіх польських урядів до української проблеми не був політичний, тільки поліційний. Покликався теж на ті документарні дані, які появилися вже недавно у видавництві Польської Академії Наук у Варшаві про засідання польської Ради міністрів вже після травневого перевороту Й. Пілсудського у 1926 р., присвячене виключно проблемам національної політики.

Після одногодинної доповіді приявні ставили запити щодо різних подробиць та аспектів перебування Західньої України під владою Польщі, при чому виринула й проблема леґального українського табору й революційного підпілля українців. У висновках ствержено, що буз уваги на минуле, історична конечність вимагає одностайного фронту однаково українців і поляків, як українців і жидів, бо всі ці три народи мають спільного ворога, який їх винищує. — Приявними були, як гості, Моше Альтбавер, родом з Перемишля, професор славістики Єрусалимського університету, професор історії д-р Ярослав Пеленський, головний рабін з Ізраїлю Бенціон Голд та 26 студенток і студентів і ґрадуантів Гарвардського університету. Доповідь була виголошена по-українськи, дискусія була двомовна.

Українці візьмуть участь в Піттсбурґському Народному Фестивалі

Піттсбурґ, Па. — Від п'ятниці, 23-го травня, до неділі, 25-го травня, тут проходитиме 19-ий річний Піттсбурґський Народний Фестиваль, в якому візьмуть участь представники 22-ох етнічних груп, між ними й українці. Фестиваль, первісно зорганізований в 1956-му році Дукейн університетом, а тепер спонзорований Роберт Моррис Коледжом, відбуватиметься в приміщеннях „Сивик Арена". Відвідувачі фестивалю — а їх минулого року було 35.000 — цього року зможуть не тільки побачити народні танці, послухати співу й музики різних етнічних груп, але також оглядати зразки їхнього народного мистецтва та спробувати притаманні цим національностям страви. Кожна етнічна група матиме до диспозиції два кіоски — один для показання зразків народного мистецтва, а другий для приготування й продажу народних страв. У п'ятницю і суботу „Сивик Арена" буде відкрита для відвідувачів від 5-ої год. вечора до півночі, а виступи мистецьких ансамблів проходитимуть від 8-ої до 10-ої години. Українські ансамблі виступатимуть у п'ятницю, 23-го травня. Того самого вечора виступатимуть також англійці, греки, литовці, філіппінці, словаки й словенці. У суботу, 24-го травня проходитимуть виступи болгарів, китайців, хорватів, мадярів, ірляндців, лотишів і шотляндців. У неділю, 25-го травня, „Сивик Арена" буде відкрита для публіки від 3-ої год. по пол. до 9-ої вечора, а виступи мистецьких груп проходитимуть від 7-ої до 9-ої год.

Директор цьогорічного фестивалю Чарлс Кубелік, професор соціяльних наук у Робертс Моррис Коледжі, та програмовий референт Ніколас Йорданоф, викладач в Дукейн університеті, інформують, що фестиваль має на меті підтримати зацікавлення народною творчістю та зберегти спадщину етнічних груп Америки. Вони в пресовому повідомленні зазначили, що протягом свого 19-річного існування цей Піттсбурґський Народний Фестиваль сповнив свої завдання й став прикладом для інших народних фестивалів у ЗСА.

Стипендії для учасників фестивалю

Роберт Моррис Коледж і Піттсбурсьґий Народний Фестиваль дадуть цього року десять 500-долярових стипендій для виконавців програми цього фестивалю, або для членів родин, які беруть активну участь у його переведенні. Кандидатами на ці стипендії можуть бути студенти першого семестру в Роберт Моррис Коледжі або студенти, які переходять до цього коледжу з інших установ вищої освіти. Академічні спосібності та економічні потреби матимуть важливий вплив на рішення комітету, який надаватиме ці стипендії. В справі ближчих інформацій щодо цих стипендій можна звертатися до керівників фестивальних комітетів окремих етнічних груп, або телефонувати до проф. Чарлса Кубеліка на число (412) 471-3920 прод. 56.

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

В членській кампанії УНСоюзу 1975 року, метою якої є забезпечити 5,000 нових членів на суму 12,000,000 дол., наспіли до Головної Канцелярії 52 аплікації нових членів протягом перших десяти днів травня. По дві і більше аплікацій надіслали наступні організатори, конвенційні делеґати та секретарі Відділів:

Іван Гуцайлюк (В. 147 — 4 аплікації нових членів, Карло Сачко (В. 53) — 3, Квітка Стецюк (В. 25) — 2, Анна Гарас (В. 47) — 2, Карло Кобіто (В. 121) — 2, Іван Шеліґа (В. 126) — 2, Галина Гаврилюк (В. 170) — 2, Богдан Дейчаківський (В. 233) — 2, мґр Іван Гаврилюк (В. 360) — 2, проф. Іван Телюк (В. 414) — 2, Петро Дяків (В. 427) — 2, Олександра Дольницька (В. 434) — 2 і 25 секретарів Відділів, конвенційних делеґатів і організаторів по одній аплікації.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

РІЧНА НАРАДА О.У.А. „САМОПОМІЧ"

Головна Управа Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч" скликає на суботу, 17-го травня, в Ню Йоку, річну нараду представників Відділів. В програмі цієї річної наради, яка відбудеться в приміщенні Кредитівки „Самопомочі" при 108 Друга евеню в Ню Йорку, починаючи від год. 10-ої ранку, заповіджені інформаційні доповіді членів Головної Управи про працю поодиноких референтур, звіти з діяльности поодиноких Відділів, звідомлення Видавничої Комісії журналу „Наш Світ" та схвалення рекомендацій і напрямних для дальшої праці „Самопомочі".

Особливу увагу вирішено присвятити звітуванню Відділів про їхню діяльність в ділянці Суспільної Опіки та плянам дальшої праці цієї референтури Відділів і Головної Управи.

СПІЛЬНІ НАРАДИ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Управа Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Відділ Українського Конґресового Комітету Америка Метрополітального Ню Йорку інформує, що в середу, 14-го травня ц.р. о год. 6.30 вечором в залі Українського Народного Дому відбудуться наради відпоручників всіх українських організацій, які застановлятимуться над розв'язкою багатьох справ. Найближчими справами, що стоять на порядку нарад це: відзначення 25-річчя з дня смерти ген. хор. Романа Шухевича - Тараса Чупринки, українська участь у святкуваннях 200-річчя Американської Незалежности, підготова великої всенародної маніфестації, яка мала б відбутися в вересні ц.р., Листопадові Роковини, підсумки демонстрацій проти совєтської церковної делеґації, тощо.

ВИСТАВКА БОГДАНА БОЖЕМСЬКОГО В ЧІКАҐО

Чікаґо. — Заходами 12-го Відділу Українського Золотого Хреста буде влаштована тут виставка мистецької творчости Богдана Божемського — олії, темпера на дереві, дереворити. Виставка, яка буде відкрита 16-го травня ц.р. о год. 8-й вечором, відбуватиметься в ґалерії „Левів" при 2353 В. Чікаґо евеню. Слово на відкритті скаже мистець Яро Плавюк. Виставку можна буде відвідати в суботу і неділю, 17 і 18-го травня від год. 10 рано до 9-ї вечором.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Правди не сховати

Восьмого травня у цілому світі відзначувано 30-річчя з дня закінчення Другої світової війни. В СССР цю річницю використано з метою додатково викривити недавнє історичне минуле і показати події Другої світової війни у такому світлі, начебто у ці пам'ятні 40-ві роки ми мали справу з єдиноборством СССР з гітлерівською Німеччиною та Японією, не рахуючи, очевидно, Італії та менших німецьких сателітів.

Згідно з совєтською інтерпретацією, війну з гітлерівською Німеччиною виграв сам СССР, рятуючи Европу перед гітлерівським поневоленням. Якщо ще такі держави як Великобританія та З'єднані Стейти Америки брали участь у тій війні, то їх роля була другорядна, а їхня допомога для СССР або цілком незначуща або припізнена в такій мірі, що втрачала всяку вартість. „Надхненник і організатор перемоги у великій вітчизняній війні — Комуністична партія" — писали з приводу 30-річчя закінчення війни совєтські газети і в такому ж тоні промовляв на урочистостях в Москві Леонід Брежнєв.

„Культура і життя" з 5 травня опублікувала статтю в якій просто написано, що „жадна в світі держава не витримала б такого удару. Радянська багатонаціональна держава витримала. Наш народ вірив у силу соціялістичного ладу, в мудрість і далекоглядність ленінської партії, в її здатність організувати відсіч агресорам і розгромити їх... Радянська соціялістична ідеологія здобула перемогу над ідеологією фашизму".

Очевидно, всі ці пропаґандивні засади і писання далекі від правди, як далеко від правди та історичних фактів є з'ясовування ролі СССР у Другій світовій війні та у розгромі гітлерівської Німеччини. В першій мірі, совєтські публікації — наукові і пропаґандивні — систематично промовчують, зглядно викривлюють справжню ролю СССР у започаткуванні війни, до якої прийшло тільки тому, що СССР дав повну підтримку агресивним затіям гітлерівської Німеччини, постачаючи її упродовж понад року вже після вибуху війни всіми потрібними матеріялами, зокрема пальним. Подруге, коли вже прийшло до совєтсько - німецької війни, то СССР врятувався тільки тому, що, з одного боку, гітлерівська Німеччина застосувала згубну політику щодо поневолених російським імперіялізмом народів, а з другого, західні держави дали Совєтському Союзові велетенську матеріяльну допомогу в узброєнні, харчах і військовому виряді. А вже цілком совєтські матеріяли на тему війни з Німеччиною замовчують поширену національну протинімецьку повстанську боротьбу, в першу чергу боротьбу Української Повстанської Армії, яка в тодішній ситуації для Німеччини була справжнім „другим фронтом" і зв'язувала значні німецькі сили.

Про те, що насправді міг тоді зробити власними силами сам СССР, найкраще засвідчила війна СССР з невеличкою Фінляндією. Цю війну СССР виграв з великим трудом і коштом чималих людських втрат. Коли б не британська та американська допомога, СССР вже на переломі 1941/42 рр. мусів би був скапітулювати перед Німеччиною. Не було б тоді ні успішної оборони Москви, ні пізніше Сталінграду, ні інших успіхів совєтської армії, вояки якої в надії на краще завтра сотнями тисяч здавалися в німецький полон у літні та осінні місяці 1941 року.

Народовбивча політика Гітлера в Україні, Білорусі та Прибалтиці уможливила совєтському керівництву забезпечитися підтримкою широких мас, а тепер воно використовує це, щоб представити КПСС, як „надхненника" протинімецької боротьби. Про всі ці факти і про таку ролю і таке місце СССР в Другій світовій війні треба пам'ятати сьогодні, в обличчі щораз то сильніших намагань викривити історичну правду.

Шкільні підручники в Огайо

Клівленд. — Згідно з зарядженням Шкільної Ради стейту Огайо, до шкільних підручників нижчих вищих кляс публічного шкільництва буде включено історію поодиноких національностевих груп, які творять мозаїку американського народу. При стейтовому університеті в Клівленді покликано до життя окрему комісію і створено „Дослідну програму розвитку студій етнічної спадщини" завданням якої буде докладне студіювання поодиноких етнічних програм.

М. Собновський

ДЕТАНТ СЕБЕ НЕ ВИПРАВДАВ

На сторінках „Ню Йорк Таймс" з 2 травня появилася стаття відомого політичного коментатора Джеймса Рестона „Час для призадуми". Привід до написання тієї статті дали Рестонові голоси серед американської публіки на тему ревізії американської зовнішньої політики у зв'язку з програною ЗСА у Північносхідній Азії і упадком Камбоджі та Південного В'єтнаму. У своїх міркуваннях Дж. Рестон робить кілька цікавих завваг на цю тему, пропонуючи одночасно, щоб американці, включно з американськими політиками, покінчили з „емоційними розмовами", бо в цей спосіб вони „злі справи ще більше погіршують".

На думку Рестона, справа не в тому, щоб вже тепер намагатися з'ясувати собі причини невдач у Південносхідній Азії, де американська політика була повна „грубих помилок і розчарувань", а в тому, щоб реставрувати в очах світу позитивний образ американської зовнішньої політики. „В Европі, Японії, на Близькому Сході, в Москві і Пекіні політики правдоподібно звертають більше уваги на те, якою є реакція Вашінгтону, як на сам факт упадку Сайгону", — пише Рестон і додає, що „зокрема Індонезія, Філіппіни, Таїланд, Австралія, Нова Зеляндія будуть радше дивитися на майбутнє американської політики, як на минуле". Враховуючи все це, Рестон вважає, що ЗСА повинні виявити у цій кризовій ситуації силу, заінтересування і певність себе, якщо не хочуть, щоб „захиталася уся система союзів вільного світу".

Велику вагу прикладає він до детанту і погодження з Москвою, висловлюючи задоволення з цього, що розвиток подій у Південному В'єтнамі не нарушив політики детанту між ЗСА та СССР. Згідно з даними Дж. Рестона, Пекін мало дав допомоги Г. Кіссінджерові, коли цей намагався ладнати справи Камбоджі і Південного В'єтнаму. За те, пише він, „він одержав принаймні обмежену допомогу від росіян, і цікаво, що Москва не дозволила, щоб захоплення Сайгону комуністами перешкодило політиці детанту із З'єднаними Стейтами".

Над усім цим треба ґрунтовно призадуматися, каже він, закликаючи американських законодавців, щоб вони допомогли Адміністрації „реставрувати рівновагу та поліпшити систему консультацій з вільним світом".

Ці думки і пропозиції Джеймса Рестона викликали гостру репліку з боку колишнього асистента державного секретаря для европейських справ Вілліяма Р. Тейлера, який у листі до редакції „Ню Йорк Таймс" з 8 травня ставить під сумнів інтенції Москви, заявляючи, що його дуже здивували думки Рестона на цю тему. В опінії Тейлера, Москва не мала найменшої потреби міняти свою політику у Південносхідній Азії, коли розвиток подій якраз вкладався у її пляни. „З якої причини, — запитує Тейлер, — мав би Совєтський Союз в такій мірі резиґнувати з політики, яка так виразно відповідала його інтересам і цілям?"

Засадничо, виявляючи назовні стриманість, СССР зробив наймудріше потягнення, бо створив і закріпив враження, що ціллю його політики є нібито детант і в цей спосіб допровадив до того, що на Заході призабуто, що насправді йдеться про лагодження наслідків ще Другої світової війни. Неполагодження цих наслідків допровадило до напруження у світі і до „холодної війни" і тому на Заході не повинні давати себе ловити на совєтську інтерпретацію детанту, — пише В. Тейлер.

Уточнення дефініції детанту („політики розрядки") виясиює до кінця позицію В. Тейлера, який пише, що „детант означає розрядку напруження", а „напруження створюються у висліді натиску з однієї сторони у той час, коли друга сторона протиставиться з уваги на власні інтереси. Це, коротко, було причиною холодної війни, а не (як це радо твердять неоревізіоністи) ворожа і небажаюча співпраці настанова Заходу щодо Совєтського Союзу".

Сьогодні у світі витворилася ситуація, пише Тейлер, що, зайнявши таку позицію, СССР „у небезпечній мірі заколисав публічну опінію З'єднаних Стейтів та їхніх союзників, мовляв, заіснувала база для тривалого мирного співіснування. Це створило умови для теперішнього захитання силової рівноваги між Совєтським Союзом і нетоталітарними індустріялізованими західніми спільнотами у їхню некористь". На думку Тейлера, уся проблема сьогодні зводиться до того, щоб виразно побачити, чим детант не є, замість безкритично сприймати його, як своєрідний ерзац замість міжнародного напруження, і у висліді „занедбувати наші життєві інтереси безпеки". Якщо це не станеться, ситуація Заходу буде тільки погіршуватися. Інтересам Заходу не служитимуть „семантичні болезаспокійливі засоби та ілюзії щодо сил і чинників, які остаточно перерішуватимуть долю вільних спільнот".

Стільки на цю тему написав американський політик, який ще відносно недавно дуже близько стояв до ключових проблем американської зовнішньої політики. Свій заклик, що настав „час для призадуми", він поста-

(Закінчення на стор. 4-ій)

К. Крупський

„ПЕРЧЕНА" ПРОПАГАНДА

Дуже сумним, але правдивим є те, що українська преса в Україні є українською тільки по формі, бо за змістом вона є такою, якою хоче бачити її Москва. Українська преса в Україні може тільки схвалювати все те, що схвалює Москва, і ганити все те, що ганить Москва, тобто, в протилежність демократичному світові, де преса відображує думку народу, в Україні преса відбиває лише думку окупаційного режиму.

Переглядаємо київський журнал сатири „Перець", кілька десятків чисел якого переслали мені з Канади добрі люди. В Канаді його розповсюджують різні товариства „совєтської" дружби серед наших збаламучених братів „проґресистів". Прислали мені ці числа „Перцю" не для розваги, а як скаргу, мовляв, поглянь, що пишуть в нашій „суверенній" Україні.

Яке ж враження робить ця „сатира" на українця, який живе на Заході і звик до справді вільної думки преси? Правду кажучи, вона робить більше понуре, ніж розвагове враження. Переглядаючи цей журнал, бачите, що в ньому, в більшості, присвячується місце невідрадним явищам життя такої багатої на природні багатства країни — альноголізмові, бракові товарів ширшої потреби і крадіжкам, до яких примушені совєтськими „достатками" вдаватись усі, від чорноробів почавши, а на завідуючих фабрик кінчаючи. Ось це головні проблеми, що їм „Перець" віддає найбільше місця.

Черговим завданням „Перцю" є висміювання українського націоналізму та всього того, що пов'язане з українською національною свідомістю. Виходить, що за „найдемократичнішою" у світі конституцією, на національну свідомість мають право тільки росіяни, а для українців — це вже злочин.

Найбільше висміюваними „Перцем" є зовсім не смішні — синьо - жовта барва і тризуб, які в „Перцеві" символізують усе неґативне: „зраду", „запроданство" та інші „злочини" супроти України.

Перед нами кільканадцять чисел „Перцю" за період від 1967 по 1973 рік; на кожному з них пишаються карикатури українських „буржуазних націоналістів" — „запроданців". На фронтовій сторінці ч. 23 цього журналу сатири за 1967 р. зображена Радянська Україна у постаті гарної жінки, яка на тлі індустріяльних споруд, взявшись у підбоки, приглядається „капіталістам", що придавлені гарбузом. Ті „капіталісти" розпачливо видряпуються з-під гарбуза, а серед них усіх найгірше притиснений якийсь „буржуазний націоналіст", сухорлявий і вусатий, з тризубом на довжелезному синьо - жовтому шликові шапки, в руці він тримає щось на зразок козацького пірнача, що теж закінчується великим тризубом. На другій сторінці цього ж таки числа „Перцю" другий козарлюга опинився в пекельному кітлі, під ним чорти палять огонь. Сам він голий і тільки шапка з тризубом на кінці шлика свідчить про його національну приналежність.

На дальших сторінках аж по кілька карикатур з тризубами на шапках. Ті карикатури вплетені в статтю „Лист богунців до Петлюри" і вірш „Чухранці", що характеризують те, як українські націоналісти вислуговувались Гітлерові. Ці горе - карикатури не мають в собі нічого дотепного і ґрішать проти доброго смаку, бо ті всі пси, на всіх чотирьох, що гризуть кістки в „американському кориті" ані смішні, ані дотепні.

На іншій сторінці карикатура п. н. „Серед тих, що доживають" зображує щось на зразок козака в шапці і шараварах та синьо - жовтій сорочці з великим тризубом на рукаві. Тут є і „смітник" великого американського міста і ще один тип, що подібний до члена „мафії", у нього книжка з написом „Універсали". „Якби хоч одним оком глянути, яка то нині Україна", — каже той з чорною пов'язкою через одне око.

На одній із сторінок ч. 20 „Перцю" за 1968 рік надрукована стаття - памфлет Ярослава Галана „Люди без батьківщини". Вона „прикрашена" карикатурою - малюнком псячої буди з написом „ОУН". Очевидно, і тут не обійшлось без тризуба і ланцюга з прив'язаним до нього українцем - емігрантом. „Собака" немов би то гавкає, з його рота вилітають малі гакенкройци. І знову барви малюнку — сині і жовті.

У статті Галана, написаній під московський диктат, висміяно визвольні змагання українського народу, а провідників того змагу представлено як агентів і вислужників Берліну і Варшави. В „агенти" попали кол. посол Петро Певний, Ольга Басараб, Є. Онацький, М. Островерха та інші.

Число 3 „Перцю" за 1972 рік містить карикатуру п. н. „Босові діти". Тут дядько Сем (Америка) тримає в кожній руці по хлопцеві. Хлопчак на правій руці — це відомий „українець" з усіма реґаліями уяви совєтських карикатуристів: козацька шапка із синьо-жовтим шликом і тризубом. В одній руці в нього мегафон „Радіо Свобода", а в другій — націлений револьвер. Напис „Український буржуазний націоналізм".

Хлопчак на лівій руці дядька Сема — жид з кривим носом і держить мішок з долярами. Напис на мішку: „На підривну діяльність". Тут є вже зірка Давида. За поясом у нього пістоля, а на сорочці напис „Сіонізм".

Карикатура п. н. „Погорільці" на останній сторінці 6-го числа „Перцю" за 1972 рік висміює УНРаду, що спакувала всю свою „антирадянщину" на шкапу і переноситься до Лондону. Та конячина везе на собі обдертих людей, їхні „універсали", радіонадавчі апарати та інше. І тут кістяк в синьо - жовтій шапці з тризубом. Шкапу провадить босий чоловік, звичайно з тризубом на шлику, в синьо - жовтій сорочці і з наганом за поясом. В супровідній статті між іншим накидається автор на УНРаду і президента Миколу Лівицького.

Тут цікаве те, що „Перець" покликається на критику М. Лівицького в новоульмівській газеті „Українські вісті" і цитує цю газету з 16-го січня 1972 р.: — „Отака, значить, компанія підібралася", — додає від себе „Перець", який поспішив використати непогамованість у висловах цієї української еміґраційної газети.

(Продовження буде)

ЩОБ КОЗАЦЬКА СЛАВА НЕ ПРОПАЛА

Українська Кобзарська Капеля ім. Т. Шевченка, колись із Києва, тепер із осідком в Детройті, саме тепер відбуває своє чергове концертове турне і з кінцем цього тижня завітає до нашої метрополії Ню Джерзі — Ню Йорк.

Бандура, і взагалі кобзарство дуже природне для українського духа. Це — кобза - бандура — либонь єдиний у світі інструмент, за якого переслідували і досі переслідують (хоч цілком інакше). Єдиний інструмент, гра на якому має додаткове, символічне для життя духового народу, значення. Так, як писанка, пригадуєте? Доки писатимуть писанки жінки на Україні, народ життя матиме. Доки не переведуться бандуристи, житиме народ, ростиме, міцнітиме, щоб стати до великого чину.

Кобза - бандура. Це не баян чи мандоліна, на яких видобувають тільки банальні звучання для задоволення потреб музикального характеру. Це символ життя народу, знак його духової сили, вислів його волі..

В музиці, на відміну від інших мистецьких виявів, як образотворче мистецтво, поезія, письменство, велику ролю відіграє гін до збірного вияву і музичного акту. Навіть найбільші віртуози мають задушевне бажання: о, коли б так нас таких зібралось кілька... Від цього ідея ансамблю в музиці—це одна з підстав зросту і розвитку всякого музичного мистецтва. Чи у співі, чи в інструментальному вияві ансамбль — вершина можливостей. Звідси хори, оркестри, опери...

Очевидно, всякий добрий ансамбль має певну магічну силу над людьми. Виступи ансамблю не проходять от собі непомітно, вони залишають слід у свідомості і пам'яті людей. І це зауважили деякі зацікавлені люди віддавна. Почали творити свої придворні ансамблі, що пропихали б їх волю та бажання в житті людей. Звідси — два джерела походження ансамблів - капель: наша воля зібратись і вилити в музиці серце своє, та воля інших зібрати нас і заставити вилити в музиці їх думки чи пляни (звичайно, не серце, а пляни, розрахунки). На цьому другому принципі побудовані всі т. зв. придворні капелі минулого й сучасного.

Тепер, зауважте, існують дві українські кобзарські капелі у світі: одна, з осідком в Детройті, ЗСА, у вільному світі, на еміґрації, і друга — державна київська. Одна вільна, козацька, друга — придворна під'яремна, панська, задля пропаґанди. І та друга, мабуть, тому й мало що „пікає", бо не може перекричати правди першої, свобідної, козацької.

А наша козацька капеля працює в дуже незавидних умовинах, майже на рівні випадкової аматорщини. Тим то осяги праці особливо важливі. Не за „трудодні" співають наші кобзарі, а з великої, всеохоплюючої любови. І не в стихії народного життя, а в холодній, безплідній чужині. Це факт. Навіть, якщо пам'ятатимемо, що ця чужина — прекрасна країна волі; для національного вияву — це холодна, безплідна чужина... Про нашу капелю вже так багато і на різні лади написано, що мені тут навіть не личить зупинятися і розказувати всю історію та деталі. Але на кілька важливих моментів хочу при нагоді вказати. Зверніть ласкаву увагу, що капеля не перейняла совєтського принципу т. зв. київської гри, а грає на своїх експериментальних бандурах, розрахованих на можливість грати всіма способами: чернігівським, харківським та полтавським.

І друге, проте найважливіше. Капеля ніколи не йшла на компроміс із якоюсь дурацькою лінією партії, а співала від серця зразки рідної козацької пісні. Інакше кажучи, відколи мала змогу, була протилежністю придворній капелі Совєтського Союзу, шахуючи тим можливість пропаґандивного турне київської капелі.

Якби не було нічого більше, за це одне належить капелі від нас признання і велика заслужена пошана. Але є багато більше. Є той, живий вогонь, що його кобза приносить у серце кожного українця і навіть неукраїнця!..

Хай же горить цей вогонь і запалює українського духа до життя!

свящ.-кобзар Сергій Кіндзерявий-Пастухів

Іванна Савицька

ДВА ТИЖНІ СОНЦЯ

(Репортаж)

2

КИПАРИСОВІ САДИ

Посиділи ми над морем один день, посиділи другий, а далі — знову „засвербіла п'ята" кудись їхати. Цим разом беремо автобусову туру до кипарисових садів. Квиток вступу долярів три, плавба човником — два п'ятдесят.

Та поки доїдемо до того земного раю, налюбуймось трохи дорогою, що стелиться стяжкою, уздовж якої ростуть і достигають наші нюйоркські помаранчі.

Це справді цікаво милями приглядатись садам, що, наче різдвяні ялинки, вгинають віти від власних природних прикрас.

І як же важко повірити, що в час безробіття і в час фінансової скрути багато овочів, так і незірваних, марнується. Немає рук до праці, немає охочих до роботи.

Жалко дерев, обвішаних стиглими грейпфрутами. Вони наче стогнуть, вгинаючи вниз свої обважнілі віти.

Водій автобуса пристає і ми купуємо налиті сонцем, нічим і ніким нефарбовані, життєдайні овочі. (Мішечок величезних грейпфрутів, дев'ять штук — доляр і двадцять п'ять центів, чотири тузені мандаринок — доляр і сімдесят п'ять центів).

Автобус зробився тяжкий, сопе та стогне, везе туристичну публіку. Ми ж їдемо оглядати не щобудь, а славні на ввесь світ, кипарисові сади Фльориди.

Коли б пощастило комусь оглядати в ґалерії модерну картину раю, розмальовану сотнею кольорів, що всі горять і кричать і грають прерізними фантастичними відтінками, то це приблизно так, як у саду з кипарисами.

Правда, немає тут ні Адама ні Еви, та є вужі, що поховались від людей у криївки і там же сплять.

Ми відразу сідаємо в човник, тихий, спокійний, безмоторовий човник і, колишучись мов у колисочці, пливемо ближче до раю.

Тут же священна тиша, Богом благословенна краса і її не годиться полошити якоюсь моторовою силою.

Скільки тих дерев і скільки квітів ми бачили, не беруся навіть писати. Більшість з них — тропікальні, чужі для нашого ока, та є і добре знайомі дуби, є азалії, орхідеї, іриси і безліч пахучих магнолій. Є теж окремий куточок, присвячений тільки Японії. Є водопади, крісласті, двосотлітні дерева, є альтаночки, вузенькі романтичні стежинки і знову квіти, є і мавпочки на потіху дітям, а люду стільки, що й протиснутись годі.

Та, правда, нам треба чимдуж завертати, бо вполудне цікава атракція, балет на водних лещатах.

Добра їзда на лещатах — річ непроста, балет на сцені, — теж величезна штука, проте балет на водних лещатах, це вже неабиякий кунштюк.

Вісім дівчат дрібненьких і гарненьких, мов ті метелики стрибають на водних дошках, повертаються, погинаються, то їдуть на одній нозі, то знову, діставши підмогу, стають на плечі вправних в балеті партнерів.

Публіка щедро оплескує всі одчайдушні штуки, що всуміш з витівками смíхунів, проходять під музику сливе неповну годину.

Отак, надивившись досхочу і надивувавшись всьому, ми поволі подалися до виходу на умовлений з водієм час.

Була третя. Хвиля нових туристів приходила нам на зміну. О четвертій годині по полудні ще раз заповіджено водний балет.

В ДОМАШНЬОМУ ЗАТИШКУ

Під кінець нашого побуту на Флориді ми таки порішили нікуди більше не їхати, а, сидівши дома, насолоджуватись купіллю у басейні і затишком садку.

А він, той садочок, — особливий. Помаранчеві дерева, мов оті балерини, ростуть на тоненьких ніжках, всі кучеряві, чепурні, невеличкі. Овочі стиглі на них так і просяться — рви та їж.

А от, яка дивовижа. На одному дереві ще залишки квіту біліють, манюсенькі горошинки нових помаранч пробиваються і зрілі кулі достиглого в сонці плоду пахнуть солодким медом.

А довкола хати, живопліт п'янкої конвалії і біла пахуча магнолія похиляється пишним квітом над вікном. Тут червоні ґвоздики, і всякого роду кактусики, пальми - царівни довгокосі і різне - прерізне квіття.

Увечері проходимось з Танею вулицями і дивуємось, скільки тут на продаж домів. Бери, вибирай, котрий любіший. Ціни на них відносно невисокі. Двоспальневий дімок у садочку (кожний дім з охолодженням) менш - більш двадцять п'ять тисяч платиться. Чотириспальневий з басейном — сорок п'ять тисяч, чи трохи більше. Всі доми білі, біленькі, всі плекані, всі в квітучих вінках кущів, один кращий від другого. До харчової крамниці шматочок дороги, треба під'їхати автом.

Вступаємо до сім'ї Шевченків, другої української сім'ї, що живе в Вінтер Парку. Обоє уже на пенсії, живуть собі, поживають, мов „у Бога за дверима".

Пані Шевченко розводить залюбки квіти, вирощує різні дивовижі насаджує нові пальми, що приймаються і ростуть, мов на свіженьких дріжджах.

У неї, — як то кажуть, — „зелений палець". Все росте, все приймається, як руки в когось щасливі.

А пан Шевченко теж не сидить без діла. Возики дерев'яні майструє, що в них квіти насаджують.

Криннички маленькі для прикраси подвір'я, кошички - вішалки на вазони вирізує, дарує і продає і втішається сонечком Флориди.

Оті наші останні дні на дозвіллі, — справжній здоровий відпочинок. Ми ввесь день на сонці, у воді, на повітрі. Таня ранками малює, а я поринаю з головою у збірку цікавих репортажів, авторства Тані молодшої. Вона журналісткою працює в місцевій газеті „Стар".

Скільки цікавого, скільки нового матеріялу. Зустрічі з особливими людьми, нотатки культурних і мистецьких подій, змальовані цікаво з літературним хистом. Інтерв'ю з мистцями — працівниками в країні Дісні, з мільйонерами - філянтропами, з першунами спортових олімпіяд, з фільмовими артистами тощо.

Все цікаве, барвисте, живе, по-новому написане, актуальне.

Таня ж із досвідом у Вашінгтонській газеті вибилась на перше місце.

Під кінець тижня з'являється несподіванка: господар дому повертається з Ню Йорку до хати.

Повертається і привозить готові „Великодні Свята". Зразу запахло в помешканні вудженою нюйоркською шинкою, ковбасою, кабаносами. Запахло ароматом домашніх трентонських бабок і тортів і всяких солодких „снідів".

Донечки наші, школярки, взялись писати писанки, весело і радісно щебечуть, зустрічаючи батька, і дух Великодніх Свят з'явився тут несподівано з усією своєю красою.

ПРОЩАЙ, ОРЛЯНДО!

Кому сідати до свяченого, а кому збиратися в дорогу. Квитки подорожні давно куплені, резервація на літак є, треба летіти додому. Нас чекає родина, теж чекає із святами.

Прощай, Орляндо, прощай, країно сонця, тепла, країно квітів, садків і пальм, що, розпустивши коси, стоять наче мавки уздовж автових шляхів.

В літаку — велетні пасажирів по вінці. Всі чорні-чорні, сидять рядком, мов достиглі літом каштани, або вуджена шинка в передсвяточному часі. А в кишенях — сонце, в торбинках, — сонце, у валізках теж сонце, щоб вистачило не тільки собі, але й дітям, онукам, ближнім і приятелькам нашим. Бог з ними.

Ось стюардеси викочують возики маленькі. Одна, гарненька, нахиляється наді мною і шепоче: — Віски, скач, смирнівка чи мартіні? — Мартіні, прошу, — сказала я з міною сталого літакового бувальця. І Таня попросила мартіні.

От так і, не пишуч ковто-

(Продовження на 3-ій стор.)

Увага! Увага!

Ню Йорк і околиця!

В п'ятницю, 30 травня 1975 р.

в год. 7:00 веч.

в залі Українського Народного Дому

при 140-142, 2-ій Авеню в НЮ ЙОРКУ

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС

міста Ню Йорку й околиці

до участи в яких запрошені Урядовці, Представники та конвенційні Делегати усіх Відділів Округи.

ЦІЛЬ ЗБОРІВ:

Перевірити дотеперішню працю і організаційні здобутки за перших чотири місяці та затвердити загальний плян праці Окружного Комітету на 1975 рік.

В Зборах візьмуть участь —

ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ УНСОЮЗУ і ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обл. організатор

Закликаємо всі Відділи і їх уряди та конвенційних Делегатів, як і інших активних союзовців узяти участь у цих Зборах.

ЗА УПРАВУ:

Микола Хомайчук, голова

д-р [illegible] Осадчук, касир — Михайло Юзенів, секретар

Конґресова підкомісія схвалила 405 мільйонів на допомогу втікачам із Індокитаю

Вашінгтон. — У четвер, 8 травня, Підкомісія асиґнувань Палати Репрезентантів проголосувала законопроєкт, який призначає на переселення і тимчасову допомогу для втікачів від комуністичної агресії в Індокитаю 405 мільйонів долярів, які мають бути вжиті протягом 14-ох місяців. Як відомо, президент Форд вимагав на цю ціль 507 мільйонів долярів, які були б використані продовж 28-ох місяців. Хоча Підкомісія асиґнувань зменшила вимагану Президентом суму, то речник Уряду заявив, що Білий Дім задоволений із рішення Підкомісії, бо воно вказує, що законодавці погоджуються з президентом Фордом, що ця допомога для втікачів конечна. Л. Дін Бровн, директор Агенцій для справ втікачів, сказав, що Уряд вживатиме проголосовані фонди, а якщо вони будуть вичерпані, то звернеться до Конгресу в справі додаткових фінансів. Того самого дня, у четвер, 8 травня, Юридична комісія Палати Репрезентантів також проголосувала допомогу для втікачів із Південного В'єтнаму та Камбоджі, але не зазначила скільки грошей має бути призначено на цю ціль. Сподіваються, що ціла Палата Репрезентантів і цілий Сенат голосуватимуть в цій справі десь наступного тижня.

ДВА ТИЖНІ СОНЦЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

чка, ми дуже швидко поснули. Снились помаранчеві сади, і може снились і пальми, і квіти і меви, і білий дімочок снився у вінку відквітаючих рож, і ми не зчулись, як літак - велетень став опускатися вниз і шукати собі пристановища.

Внизу спав Ню Йорк, закутаний ще хутрами, теплими зимовими одягами, ковдрами тощо.

І ми, смиренько опустивши очі, низенько поклонились грубим зимовим плащам, я поклонилась шапочці, і так, загорнені щупко по самі вуха, ми попали в обійми вітрів і нюйоркського зимна.

А може це все снилось, лиш марилось? Хто його знає!

50-річчя СУА в Ню Джерзі

В рямках святкування Міжнародного Року Жінки Окружна Рада СУА Ню Джерзі запланувала відзначити таком 50-річчя зорганізування Союзу Українок на терені Америки.

До Ювілейного Комітету автоматично входить ціла Управа Окружної Ради, головою якої є пані Ольга Цар, та голови всіх наших 14 Відділів. Дата святкування — неділя 9-го листопада ц.р. о год. 12-ій дня в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку відправиться Служба Божа з панахидою за померлих членок СУА. О год. 2-ій по полудні відбудеться бенкет із короткою мистецькою програмою в залі „Наваго" в Ірвінґтоні, Н. Дж.

Головною точкою Свята буде відзначення наших союзанок — піонірок за їх довголітню жертвенну працю для добра нескореної України.

Заповідають комуністичний режим в Ляосі

В'єнтьян, Ляос. — В неділю, 11 травня тут відзначувано „День конституції" і з цієї нагоди ляоський прем'єр-міністер принц Сувана Пума заявив, що Ляос є напередодні „деяких важливих змін". Ніяких подробиць про пляновані зміни він не подав, але відзначив, що „як тільки прийде час, будуть переведені деякі конечні зміни, які уможливлять відбути загальні вибори у країні, вже цілком спокійній і цілком звільненій". Прем'єр Сувана Пума — невтраліст, звернувся з апелем до населення „припинити боротьбу", бо „війна наблизилася вже до кінця". Він також закликав населення, щоб зберігало спокій і невірило поголоскам, що в Ляосі буде переведена якась кривава розправа.

У святкуваннях приймали участь праві і прокомуністичні елементи, які входять у невтральний уряд Сувани Пуми. Спільні поліційні з'єднання правих і комуністів Патет Ляо, сформовані після встановлення коаліційного уряду в минулому році, продовжували виконувати охоронну службу в місті. Кризу в Ляосі викликала резиґнація двох членів уряду, які репрезентували праві ляоські елементи, — міністра оборони та міністра фінансів. Одночасно зрезиґнувало цілий ряд нижчих урядовців правого напрямку. Понад дві тисяці ляосців вже покинули Ляос і втекли до Таїланду, рахуючися з комуністичним переворотом. У міжчасі комуністичні з'єднання Патет Ляо захопили додатково деякі частини Ляосу, не зустрічаючи ніякого спротиву з боку урядових військ. В ляоських та іноземних політичних колах поширене переконання, що встановлення в Ляосі комуністичного режиму є вже тільки питанням короткого часу, враховуючи розвиток недавніх подій у Камбоджі та Південному В'єтнамі.

104-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

запрошує всіх на

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

в п'ятницю, 16 травня 1975 р.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНЬОМУ ДОМІ

140 Друга Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

До танців приграватиме

„РУШНИЧОК" з Монтреалю, Канада

Початок забави в 9-ій год. веч.

Увага! ТОРОНТО і ОКОЛИЦІ! Увага!

В 30-річчя УРДП, з нагоди Сьомого З'їзду, ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УРДП — КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ та ОСЕРЕДОК УРДП в ТОРОНТО запрошують все Українське Громадянство Торонта і околиці на ДОПОВІДЬ голови УРДП

д-ра Василя Івановича Гришка

на тему

„Час на перегляд і час на зміни"

та на ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ з мистецькою частиною, що відбудуться

в суботу, 24 травня 1975 року

- В З'їзді УРДП візьмуть участь делегати з Австралії, Австрії, Англії, Бельгії, Канади, Німеччини, США та інших країн.
- Початок доповіді год. 5:30 вечора. Після доповіді питання і відповіді.
- Початок бенкету — 7-ма год. вечора.

Доповідь і бенкет відбудуться в залях парафії

св. Володимира

при 404 Bathurst вулиці

БІБЛІОТЕКА ЖУРНАЛУ „В ДОРОГУ З ЮНАЦТВОМ" вже видала

ДОПОМІЖНІ МАТЕРІЯЛИ ДЛЯ ПЛАСТОВИХ ЮНАЦЬКИХ ТАБОРІВ

(102 сторінки)

Редактор: ЛАРИСА М. Л. ОНИШКЕВИЧ

- В збірнику є окремі матеріяли для підготовки і переведення таборів, та різні проєкти. Окрема частина — це підручник сучасної першої допомоги, написаний д-р Наталією Корінецькою.
- Ціна: $3.50 (з-поза ЗСА грошеві перекази висилати в американській валюті).
- Замовляти у Ms. I. K. Hasiuk 302 Oakbroone Rd., West Chester, Pa. 19380

Увага! ВІДДІЛОВІ УРЯДОВЦІ Увага!

ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ОКРУГ СТЕЙТУ НЮ ДЖЕРЗІ і МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ОКРУГИ НЮ ЙОРК!

ЗАХОДОМ

Об'єднаних Округ Стейту Ню Джерзі і Округи Ню Йорк

— відбудеться —

в суботу, 31 травня 1975 року в залі Головної Канцелярії УНСоюзу

при 30 Монтґомері вулиці, ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

1. Значення і потреба вишколу секретарів-організаторів .... Й. ЛИСОГІР
2. Основи забезпечення .... В. СОХАН
3. Наш „товар" роди забезпечення .... С. ГАВРИШ
4. Місячні рахунки Відділів .... У. ДЯЧУК

Обідова перерва — перекуска

5. Виплати членам .... У. ДЯЧУК
6. Співпраця секретарів з головною канцелярією — В. СОХАН
7. Як забезпечувати членів — психологія забезпеченевої акції .... С. ГАВРИШ
8. Практичні поради секретарам-організаторам — В. ОРІХОВСЬКИЙ
9. Запити учасників курсу про секретарсько-організаційні справи .... С. ГАВРИШ
10. Плянування організаційної кампанії.

До участи в курсі зобов'язані всі Відділові секретарі та інші урядовці таких Округ: НЮАРК, ПЕРТ АМБОЙ, ДЖЕРЗІ СИТІ і ПАССЕЙК — Ню Джерзі стейту та МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ОКРУГИ НЮ ЙОРК.

Також запрошується до участи в курсі членів УНСоюзу, які хотіли б або мають замір активно працювати для нього.

Початок Курсу год. 10-та ранку — закінчення — год. 6-та веч.

Ділимося сумною вісткою, що 9-го травня 1975 року відійшов від нас несподівано, у Форт Лавдердейл, Фльорида, наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ГНАТЮК

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 13-го травня 1975 року о год. 8-ій ранку з похоронного заведення McNerney Burnads у Кліфтоні, Н. Дж., на український цвинтар у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ВІРА
син — ПЕТРО
і дочка — НАТАЛЯ

У глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що дня 8-го травня 1975 року, по короткій недузі, упокоїлася в Бозі, прийнявши Найсвятіші Тайни, наша Дорога ТЕЩА і ТЕТА

бл. п.

ВАРВАРА БУКАТА з дому ВОЛЧУК

народжена 19-го листопада 1890 р. в Старім Місті — Підгайці, вдова по бл. п. Йосифові Букаті, професорові-мистецеві, мама бл. п. о. протоєр. Володимира Букати.

ПОХОРОН відбувся 10-го травня 1975 р. о год. 8-ій ранку з похоронного заведення Лигина і Лигина до української православної церкви св. Вознесіння, 650-652 Irvington Avenue, Maplewood, N.J., на цвинтар Assumption Cemetery в Perth Amboy, N.J.

Горем прибиті:

синова — ОЛЬГА БУКАТА
сестрінки: МАРІЯ ХИТРА з Родиною
МАРІЯ БУКАТА
ЕВГЕНІЯ КУБИК
ЕВГЕНІЯ БУТ
братанки — МИХАЙЛО й ІВАН БУКАТІ
похресниця — ЮЛІЯ ЯХМАН ПЕТРИК з Родиною
та близька і дальша Родина в ЗСА й Україні

Волею Покійної було, замість квітів складати пожертви на фонд церкви в Мейплвуді.

Вшановуючи Пам'ять Незабутнього і Дорогого Нам

бл. п.

проф. д-ра Василя Стецюка

на Наукове Товариство ім. Шевченка 50.00 долярів зложили

Ліда і д-р Володимир МАРТИНЦІ з Родиною

Замість квітів на свіжу могилу нашого Дорогого Приятеля

д-ра Теодора Решетила

складаємо 25.00 долярів на Український Католицький Університет в Римі.

Мґр Володимир і Марія ПЕТРИЩИН

Опечаленій Дружині і Родині, складаємо найсердечніші співчуття.

Увага! Увага!

Клівленд і околиця!

В п'ятницю, 23 травня 1975 р.

в год. 7:30 веч., в залі УКЦеркви

св. Йосафата

при вул. Стейт Ровд в ПАРМІ, Огайо

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС

Округи Клівленд, Огайо

До участи в нарадах запрошується всіх Відділових урядовців і делеґатів слідуючих Відділів:

Колюмбус 18, Льорейн 50, 233, Мідлебурґ Гайтс 102, Акрон 180, 295, Парма 108, 112, 222, 251, 291, 334, 336, 356, 368, Клівленд 240, 328, 364 і Кентон 115.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

Організаційні справи.
Справа Союзового Дня.
Затвердження пляну праці на 1975 рік.

Закликаємо всі Відділи і їх уряди взяти участь у цих важливих нарадах.

ЗАСІДАННЯ УПРАВИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ відбудеться о год. 6-ій, в тій самій залі, перед Організаційними Нарадами.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Інж. Іван Фур, голова

Інж. Роман Возьняк, секр. — Марія Федак, касир

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ КОННЕКТИКАТ

Неділя, 22-го червня 1975 р.

на ПОСІЛОСТІ ОО. ФРАНЦІСКАНІВ

82 Понус Ст., Ню Кейнен, Конн.

Год. 11:00 — Польова Архиєрейська Служба Божа, яку відслужить Преосвященний Кир Йосиф Шмондюк. Сослужителі: Отці Пароxи парохій Коннектикат.

Після Богослуження: Українські народні танці парохіяльних ансамблів і хорові виступи співочих гуртків — Спортові змагання — Виставa українського ручного мистецтва — Забава з танцями — Багатий, різнородний і смачний буфет — Виграшa.

Вступ: для дорослих 1:00 дол., для молоді і дітей — вільний.

Комітет запрошує до участи все Українське Громадянство, а зокрема Молодь нашого і сусідніх стейтів. Зорганізовану молодь у молодечих організаціях і українських ветеранів проситься прибути в уніформах-одностроях і з прапорами.

Комітет просить організації і товариства здержатися від уряджування в той день своїх імпрез, а всю молодь, враз із старшим громадянством взяти участь в Українському Дні Коннектикат.

Роман Примачук, Пресовий Референт Комітету Українського Дня

Connecticut State Ukrainian Day Committee
Roy Primachuk, Public Relations
10 Granite Terrace, Ansonia, Conn. 06401

Увага! НЮАРК, ІРВІНҐТОН, МЕЙПЛВУД, ЮНІОН і ОКОЛИЦІ! Увага!

КОНЦЕРТ СЛАВНОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

ім. Тараса Шевченка

Дир. ГРИГОРІЙ КИТАСТИЙ

— відбудеться —

в суботу, 17-го травня 1975 р., о год. 8-ій веч.

в Union High School Auditorium

North 3rd Street, off Burnett Avenue, Union, N.J.

КОНЦЕРТ ПРИСВЯЧЕНИЙ 60-ЛІТТЮ УСС-ів і 25-ЛІТТЮ СМЕРТИ ГЕН.-ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ

Квитки до набуття:

Bamberger Theatre Ticket Service, 131 Market Street, Newark, N.J. Tel.: (201) 565-5174
Дніпро, 698 Sanford Avenue, Newark, N.J. Tel.: (201) 373-6788
Говерля, 1060 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: (201) 374-5068
Базар, 1082 Springfield Avenue, Irvington, N.J. Tel.: (201) 374-6446

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ
МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УККА

ПОВІДОМЛЕННЯ

В середу, 14-го травня 1975 р.

відбудеться

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в НЮ ЙОРКУ, о год. 6:30 веч.

ЗБОРИ ВІДПОРУЧНИКІВ

УСІХ

Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку

НА ДЕННОМУ ПОРЯДКУ:

1) Відзначення 25-річчя смерти ген. хор. Тараса Чупринки.
2) 200-річчя Незалежности Америки.
3) Велика Всенародня Манифестація в дні 21-го вересня 1975 р. в Ню Йорку.
4) Листопадові Роковини.
5) Підсумки демонстрації проти совєтської делеґації підсовєтських церков.
6) Інші біжучі справи.

Участь представників усіх організацій обов'язкова за ключем: ОДИН відпоручник — коли організація не має більше 100 членів, ДВА відпоручники — коли організація має від 100 до 500 членів, та ТРИ відпоручники — коли організація має понижче 500 членів.

ЗА ПРЕЗИДІЮ:

РОМАН ГУТЛЕВИЧ, Голова — ОНУФРІЙ ГЕРМАНЮК, Секретар

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСЯ і БРАТА

бл. п.

ПРОФ. Д-РА ВАСИЛЯ СТЕЦЮКА

будуть відправлені ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в СУБОТУ, 17-го травня 1975 р., о год. 8:30 ранку, в церкві СВ. АПП. ПЕТРА і ПАВЛА в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.;
в НЕДІЛЮ, 18-го ТРАВНЯ, о год. 12-ій дня — в церкві СВ. ЮРА в Ню ЙОРКУ;
в РИМІ, в Соборі СВ. СОФІЇ;
в КЕНТОН, Огайо, яку відправлятиме о. Г. Мушичка;
в ЕДМОНТОНІ, в церкві СВ. ЮРІЯ — о. В. Тарнавський;
в ЮТИЦІ, в церкві СВ. ВОЛОДИМИРА — о. кан. Б. Смик;
у ВУДСТОКУ, в манастирі оо. Студитів — о. А. Рижак;
в ЧІКАГО, в СЕРЕДУ, 21-го ТРАВНЯ, о год. 8:30 ранку, в церкві СВ. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ;
в МАЙНЕРСВІЛ, Па. — о. канон. Василь Стебельський;
КІНГСТОН, Онт., Канада — о. д-р Іриней Назарко;
С. ОРЕНДЖ, Н. Дж., в Сітон Голл Університеті та римо-кат. церквах Джерзі Сіті, Юніон Сіті, С. Орендж, Вестфілд, Нюарк — СЛУЖБИ БОЖІ, які зголосили кол. теологи-студенти — Покійного, тепер священики цих парафій.

Просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

Опечалені:

дружина — КВІТКА
син — ЮРКО з дружиною КАТЕЮ і сином МАРЧИКОМ
сестра — МАРІЯ ПІДГОРОДЕЦЬКА

Субота, 24 травня 1975 року

Год. 7:30 вечора

Готель Americana, Ню Йорк

при 811 7th Avenue

З нагоди 25-літнього Ювілею Українського Лікарського Т-ва Північної Америки

— відбудеться —

СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ І БАЛЬ

на який Управа УЛТПА щиро запрошує Шановне Українське Громадянство.

Вступ на бенкет і баль 30.00 дол. від особи; для студентів тільки 15.00 дол. від особи; вступ для студентів тільки на баль 7.50 дол. від особи.

Грає оркестра „АМОР"

Одяг вечірний.

Проситься зголошуватися:

BOHDAN CHUDIO, M.D.
64 Burnett Avenue, Maplewood, N.J. 07040
Tel.: (201) [illegible]

XII КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ловив признання Екзекутиві за ощадну господарку фондами. У минулому 1974 році до каси УККА вплинуло кругло 140,000 дол., з яких видано 121,000, отже 19,000 дол. заощаджено на працю в новому бюджетовому році.

Про збільшені фінансові потреби на продовжування вже започаткованих та започаткування нових акцій УККА доповідала мгр Уляна Дячук, касир УККА, наголошуючи потребу і можливість як збільшення кількости платників Національного Датку, так і підвищення суми цього датку.

Фінансові звітування закінчив мгр Іван Базарко інформацією про видатки, зв'язані з відновленням новозакупленого дому УККА-СУА.

Із передбачених звітів поодиноких комісій УККА звітував тільки д-р Антін Жуковський за очолювану ним комісію дослідів громадського життя, ствердивши, що ця комісія досі не багато зробила, але багато плянує в майбутньому.

Дебати

З запитах і дебатах над звітами заторкувано справи бюджету, членства в УККА Асоціяції Американських Українців, Світового Конґресу Вільних Українців, „всенародних" закликів в пресі поодиноких складових організацій, українських студій в Гарварді, стану в наших громадах та ряд інших актуальних проблем.

Максимальна програма відзначення 200-річчя Американської Незалежности

Про працю і пляни Українського Крайового Комітету 200-річчя Америки основно поінформував — після вступних заввaг голови Комітету Йосипа Лисогора — організаційний референт Комітету, ред. Ярослав Гайвас. Перед цим Комітетом стояли дві можливості: мінімальної програми, яка обмежувалася б до української участи в загально - американських святкуваннях, або максимальної програми, яка крім цієї участи включала б ряд окремих українських акцій із основною метою об'єднати в акції всі покоління українців в Америці: давніх поселенців і їх дітей та новіших поселенців і їх дітей в одну велику, об'єднану і активну громаду власне в цьому відзначуванні 200-річчя ЗСА, що рівночасно могло б стати початком нової, світлої доби у вже столітній історії Американської України. Очевидно, що Комітет вибрав цю максимальну програму і ред. Гайвас поінформував про вже започатковані та ще заплянованi акції в цій програмі, при чому головну увагу звертатиметься на ініціятиву і активність місцевих Українських Комітетів 200-річчя Америки, які в багатьох громадах вже існують та виявляють подивугідну активність (напр. Комітет у Філядельфії), і які повинні бути створені в кожній нашій громаді. Ред. Я. Гайвас зокрема підкреслив, що до праці в Комітеті відкриті двері для всіх, як складових організацій УККА, так і для тих, що в системі УККА ще не працюють. Він також вияснив, що Крайовий Комітет не є жадною „репрезентацією", а тільки діловою організацією „ад гок", яка має виконати в обмеженому часі точно означену функцію. Інформацію про заплянованi імпрези, публікації та інші активності закінчив свою звітну доповідь ред. Ярослав Гайвас.

Д-р Володимир Душник додатково інформував про доручену йому Екзекутивою УККА підготову історії українського поселення в Америці та українського вкладу в ріст і розвиток цієї країни, а мгр Іван Винник, фінансовий референт Крайового Комітету, з'ясував справу фондів необхідних на працю Комітету.

ДЕТАНТ СЕБЕ НЕ ВИПРАВДАВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

рався поставити у справді реалістичну площину, звільнену від зайвого і навіть шкідливого міражу „політики розрядки" чи детанту.

У ще виразнішій і дуже конкретній формі, хоч і з іншого боку, цю саму проблему насвітлив відомий колюмніст Джек Андерсон у синдикованій статті з 6 травня „Детант вичерпує технологію ЗСА" („Стар Леджер"). Він також пише, що американські політичні кола заспокоєні тепер запевнюванням Москви, мовляв, „політика детанту не є мертва", не зважаючи на події в Південносхідній Азії. У своїй статті він з'ясовує те, яку дорогу ціну платять З'єднані Стейти Совєтському Союзові за цю „політику детанту", при чому ніхто про це досі не поінформував американців. Згідно з його оцінкою, що підтверджується, як знаємо, совєтськими даними, „детант спричинив відплив американської технології до СССР, що коштує З'єднаним Стейтам мільйони долярів і тисячі місць праці та чимало наукових таємниць".

Треба відзначити, що картина, яку малює на основі конкретних фактів Джек Андерсон, викликає у читача справді моторошне враження, бо йдеться тут про прямо неймовірне закріплювання політичних, економічних і військових позицій СССР американськими руками і американськими коштами. Ще прикріше враження створює інформація про те, як совєтські кола „омотують довкруги пальця" американських підприємців, науковців, інженерів і техніків, — не говорячи про політиків, — і як витягають з ЗСА всі промислові таємниці. Це діється вже навіть у самому процесі переговорів, коли на вимогу совєтських чинників американці знайомлять совєтських спеціялістів з найменшими подробицями досі засекречених патентів тощо.

Становище до „в'єтнамської проблеми" з точки зору безпеки ЗСА зайняв колишній голова З'єднаних Шефів Штабів збройних сил ЗСА та амбасадор ЗСА у В'єтнамі, ген. Максвел Тейлор у статті в „Ню Йорк Таймс" з 9 травня. Ген. Тейлор вважає, що розвиток подій у В'єтнамі безумовно пошкодив авторитетові ЗСА у світі, з чого, як каже він, захочуть скористати „вишколені московські риболови". У нього не видно якогось особливо позитивного відношення до політики детанту, бо про неї він навіть не згадує, пишучи про „в'єтнамську катастрофу". Ген. Тейлор висловлює побоювання, що може прийти до випробовування американської сили у таких далеко віддалених місцях, як Корея і Близький Схід". Інше його побоювання стосується можливости, що окремі країни, розчаровані в ЗСА і зневірені в американських деклярацiях та обіцянках, можуть задумати шукати „власного детанту із Совєтським Союзом".

У цьому контексті вимову має заява прем'єр - міністра Сінґапуру Лі Куана Єва, який сказав після зустрічі з президентом Фордом, що були всі передумови для того, щоб не допустити до катастрофи у Південносхідній Азії. Вину за такий розвиток подій несе непродумана до кінця і нерішуча американська зовнішня політика. Зовнішню політику ЗСА, а зокрема політику державного секретаря Генрі Кіссінджера, яку обороняє Джеймс Рестон, гостро заатакував інший синдикований колюмніст Ернест Кюнейо („Стар Леджер" з 8-го травня), пишучи про цілком підважене довір'я до ЗСА з боку альянтів і про конечність ґрунтовної ревізії американської зовнішньої політики.

*

Немає сумніву, що на відтинку американської зовнішньої політики настав „час для призадуми". Лишається, однак, відкритим питання про те, чи самі словесні запевнювання, дані президентом ЗСА альянтам, мовляв, ЗСА будуть вірними прийнятим зобов'язанням, їх задовольнять, чи вони радше захочуть шукати надійніших шляхів для забезпечення своїх національних інтересів. Політика Генрі Кіссінджера себе не виправдала і це цілком очевидне, враховуючи велетенські невдачі ЗСА в цілому світі за останні роки. Президент Форд, як можна припускати, хоче зберегти в силі політику, що була накреслена за його попередника Р. Ніксона тим же ж Кіссінджером і яка мотивується можливою загрозою атомової війни між ЗСА та СССР, якщо не дійде до „відпруження" у відносинах між ЗСА й СССР та до узгіднення завдань та цілей між ними у всесвітньому маштабі.

За таку дуже проблематичну мету американці платять вже сьогодні високу ціну і у формі власного престижу і у фінансових та техно - наукових втратах, з чого має користь тільки СССР. ЗСА натомість є на шляху стати небавом державою „другої кляси", як це заявив 8-го травня лідер американських профспілок Джордж Міні. Якщо ЗСА бажають цього уникнути, американський уряд мусить зробити ґрунтовну переоцінку політики детанту.

Дружина юного гокею при СУМА у Чікаґо

Десь два роки тому, при СУМА у Чікаґо народилася думка поширити поле спортового життя середньошкільної молоді.

Завдяки п. Юл. Кулясові та доброзичливості нашій щадничковій касі, заіснувала молода дружина гокеїстів „Крила", яка увійшла у склад „Гай скул ліґ", у лізі є шість дружин.

Юні „Крила" уже другий рік змагаються у цій лізі. Перший рік зайняли перше місце. Цього року переграли шіснадцять разів. Виграли 14, зремісували 1, і один раз програли. Вислід показує, що і цього року „Крила" будуть на першім місці.

Треба зазначити, що тренер Михайло Тхорик зробив із цих хлопців знаменитих, здисциплінованих змагунів. Він зумів перевтілити в них дух української гордости і фахове знання цього роду спорту, бож Михайло професійний змагун.

Крім змагаючої дружини є ще молодша група від 12 до 15 років із добрим брамкарем Яром Дахнівським.

Дружина юних „Крил" відкрила двері усім українським хлопцям. Вони гордо виступають в уніформі із сумівським тризубом і розпростертими крилами, за які подбав Славко Куляс із своєї спортової крамниці.

Під час змагань приходить багато батьків і родичів, здебільша американців, і вони всі знають, що „Вінґс" це українці, або як вони звичайно скорочують „юкі".

Юні „Крила" це єдина етнічна гокейна дружина у Чікаґо. Інші дружини організовані школами і спеціяльно вибрані для цього спорту, наприклад дружина „Вебер" вибрана з поміж 2,000, а „Лейн Тек" із 6,000.

Популярність наших „Крил" відома по багатьох школах і ім'я українців шанується. Було б бажаним, щоб українська громада бодай морально підтримала наших юнаків.

Ю. Коломиєць

Представник УККА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Українського Світового Визвольного Фронту, д-р Микола Гец, Михайло Байлак, український підприємець з Апукарани, з дружиною Марією, о. Володимир Бурко, автор праці „Українська Еміґрація в Бразилії" в португальській мові, та о. Сергій Красняк, секретар єпископа Кривого.

Цього ж самого дня д-р Душник в товаристві о. Бурка виїхав автом до Прудентополіс, містечко віддалене 200 клм. від Куритиби, в якому українці першого, другого й третього покоління становлять 75 відс. населення, що нараховує 50,000 душ. Там він відвідав український католицький Семінар, ведений оо. Василіянами та інтернат катехиток, де їх голова, Сестра Надія Шульган, інформувала про цю важливу виховну інституцію. Вона з вдячністю говорила про Союз Українок Америки, члени якого дають 140 стипендій для молодих дівчат, що походять з незаможних родин. Д-р Душник теж відвідав о. В. Зінка, редактора „Праці", яку видають оо. Василіяни.

В понеділок 28-го квітня ц. р. д-р Душник прибув до столиці Арґентини Буенос Айресу, де він зустрів голову Української Репрезентації, Василя Косюка, який також брав участь в конференції ВАКЛ; голову Комітету Побудови Пам'ятника Т. Шевченкові в Арґентині д-ра Василя Іваницького і таких відомих українських підприємців, як Теодор Хоминин, Мирослав Самоверський й інж. Володимир Шепарович. Д-р Душник оглянув маєстатичний пам'ятник Т. Шевченкові в парку Палермо та взяв участь в прийнятті, влаштованому арґентинськими українськими господарями в честь іранського сенатора д-ра Парвіза Каземі, д-ра Айтана Роса, голови Найвищого Суду в Ліберії (Африка) та амбасадора Арґентини д-ра Гіполіта Барейро, який є тепер на пості в Монровії. Всі вони брали участь в конференції ВАКЛ в Ріо де Жанейро.

СПОРТ

„Чорноморська Січ" — Петерзон Доверс С. К. (4:0) (2:0)

Юньйон, 20 квітня 1975 р. — В чергових першенських змаганнях „Мейджор Дивізі" Шейфер Ліґи Ню Джерзі, „Ч. Січ" здобула високу і заслужену перемогу, якою остаточно перерішила долю цього італійського клюбу, щодо дальшого побуту в цій найвищій футбольній клясі, який в наступному сезоні виступатиме в „Прем'єр Дивізі".

В звітових, як і попередніх змаганнях „Ч. Січ" показала більш ефективну гру, хоча довший час наші чолові стрільці нападу не могли відкрити „конта" голів. Щойно після самовбивчого ґоля італійців в 29-й хвилині, Козар вмістив м'яч в сітці гостей і цим встановив вислід половини 2:0. Граючи проти сильного вітру після перерви, „Січовики" продовжували наступати і в 59-й хвилині Фарміґа, використавши недбалий викоп м'яча оборонцем італійців, перейняв цю „подарункову подачу" з якої підніс вислід до 3:0. В кінцевій фазі змагань поодинокі італійські змагуни почали денервуватися та вживати до судді „гострі" слова чим спричинили усунення з гри двох своїх футболістів. Після цього господарі вповні домінували та стріляли по воротах, одначе м'яч немов зачарований не попадав у ворота тільки одноразово із стрілу Юрчака досяг мети, що був останнім в цій зустрічі. До закінчення цьогорічного сезону „Ч. Січі" залишилося ще три змагання і їх наші футболісти мають можливість перерішити в свою користь, якщо гратимуть своїм теперішнім стилем. Склад „Ч. Січі": Гільґерс, Кісілинко, Охрименко, Ткач, П. Паливода, І. Паливода, Юрчак, Ілемський, Казлєби, Фарміґа, Лужняк, Козар, Віналес. Провідник дружини Михайло Паливода.

„Чорноморська Січ" (Новаки) — Серро Толіно С. К. (Новаки) 2:1

Переможні голі стріляли: Н. Бакун, Голинський, Сернівка і Каручі.

„Чорноморська Січ" (Учні) — Серро Толіно С.К. (Учні) 4:3

Переможні голі стріляли: А. Бакун, Голинський, Серніvка і Каручі.

ВІДБИВАНКА

1-ша головіґа дружина „Ч. Січі" віцечемпіоном турніру „Імпаєр Стейт"

Ню Йорк, 19 квітня 1975 р. — Тут відбувся в залі Центральної УМСА в Джамейка, річний, так зв. „Імпаєр Стейт" турнір, в якому в цьому році взяло участь 16 дружин, в цьому числі дружина СВІМ, Пості Богмте із Зах. Німеччини. Змагання проходили в 4-х рівнорядних групах, а дальше в півфіналах і фіналах за звання чемпіона турніру. В своїй групі „Ч. Січ" перемогла: відбиванкову дружину — університету Каліфорнія 15:4, 15:12, Бриджпорту УМСА 15:5, 15:9 і Монт Вернон з Лонґ Айленд Сіті 15:8, 13:15 (реміс). В півфіналі наші відбиванкарі перемогли Вест Сайд УМСА (Мастерс) і цим самим втретє в цьому сезоні зустрілися у фіналі Вест Сайд УМСА в 3-х сетах, які затягнулися поза північ — 15:11, 12:15 і 8:15. Склад „Ч. Січі": Вишиганов, Н. Паславський, Круґер, Савари, Тушин, М. Паславський, Шапіров, Ю. Темницький.

1-ша жіноча дружина була учасницею в цьому ж турнірі, що відбувся перед чоловічою групою. Виступивши до цих гор в своїй дивізії в ослабленому складі без кількох контужених, або хворих змагунок, „Ч. Січ" не дійшла до півфіналів. Склад „Ч. Січі" в цьому турнірі: Паславська, Сорочко, Л. Напора, З. Ткач, Х. Клапіщак, Р. Тимкевич. Провідник О. Напора.

О. Твардовський

Вшанували Уласа Самчука

Громадський Комітет і Мистецька Рада відділу КУК в Торонті, влаштували в суботу 19 квітня ц. р. дуже гарний і вдалий вечір на пошану визначного письменника нашої доби — Уласа Самчука; з нагоди його 70-річчя, та 50-річчя письменницької, суспільно-громадської і політичної діяльности. Велику залю Вест Енд школи заповнили численні представники українських організацій, друзі і приятелі, та гості.

Вечір відкрив голова відділу КУК д-р П. Глібович, вітаючи Ювілята та всіх присутніх. Він рівночасно передав привіт від посадника міста Торонта Д. Кромбі і вручив від нього дарунок. Дальшою програмою вечора дуже вміло проводила О. Брезгун-Соколик, яка відчитала привіт від української громади. Побіч великого числа письмових привітів, які будуть долучені до пам'ятної книги, відчитав привіт від капелі Бандуристів, довголітній її керівник маестро Г. Китастий, який також у супроводі бандури відспівав думу у честь Ювілята. Слово про працю і діяльність, та взагалі про письменника відчитав голова Об'єднання Українських Письменників „Слово" з Едмонтону Ю. Стефаник. Оперний співак бас О. Гошуляк у супроводі акомпаньяменту Т. Ткаченко знаменито відспівав три пісні, з яких чудовою була „Летять, ніби чайки". Уривки з творів письменника, зокрема з „Волині" читали: п. Теліжин і п. Романик. Від товариства Волинян, діти вручили квіти для письменника і його дружини. На сцені представлено побільшені окладинки праць письменника.

Зворушений письменник Улас Самчук, щиро дякував за вшанування, віддавши окрему подяку своїй дружині, яка на протязі довгих років його праці, була його дорадником, помічником, критиком і цензором. Підкреслив окремі моменти його життя і творчої праці, вказуючи на обставини, у яких дуже тяжко приходилось не тільки творити, але й жити. Все, що було у його можливості він віддав для свого народу — творчістю і діяльністю.

Підкреслив про готові вже до друку інші твори, та обіцяв ще у міру всіх можливостей збагатити українську культуру, яка є там на рідних землях у поневоленні.

Слово Ювілята зробило замітне враження на присутніх, які спонтанно відспівали „Многая літа". Вечір в честь, найбільшого під сучасну пору нашого письменника Уласа Самчука, був щирим виявом подяки й пошани української спільноти.

В. Дідюк

Приготовляється Український Фестиваль у Сан Дієґо

Сан Дієґо, Каліф. (О. Скоп.). — Українська громада цього міста жваво підготовляється до Весняного Фестивалю українців над Пацифіком, що відбудеться тут 24-25 травня цього року. Метою фестивалю є взаємне зближення тереново віддалених українців південно-західніх стейтів, зустріч молоді, та ознайомлення із життям та досягненням місцевої української громади.

Туристичні удогіднення міста Сан Дієґо, його атракції, цікава й різноманітна програма зустрічі при гостинності місцевих українців обіцяє успіх цього задуму у час трьохденного свята „Меморіял Дей".

Здобувши першість у цьогорічній збірці в обороні Мороза, місцева українська молодь готується належно привітати гостей інших міст.

Розпочнеться святкування Богослужбами у церквах обох обрядів. У програмі спортових змагань любителі спорту матимуть можливість проявити себе у тенісі, волейболі чи пінґ-понґу. Окремі нагороди чекають шахістів, грачів бриджу.

У мистецькій частині, що відбудеться у багатолюдному Балбоа Парку, передбачені гостинні виступи мистецьких груп Лос Анджелесу та Фініксу, Арізона.

Закінчиться фестиваль бенкетом у неділю. Вручення нагород перщунам, коронація українки-кралі, розваги і танці завершать першу весняну зустріч українців цих околиць.

По додаткові інформації та повну програму фестивалю можна писати до:

M. Kostka,
3051 Broadway Ave.,
San Diego, CA. 92012

В Києві вийшла книжка „гідна уваги"

Київ. — Совєтська „Літературна газета" подає, що „напередодні славного 30-річчя Перемоги на фашистівською Німеччиною Львівська Письменницька організація влаштувала звіти письменників, які присвятили своє перо прославленню безсмертного подвигу народу у Великій Вітчизняній Війні". Поміж літературними творами особливу увагу звернено на трилогію Тараса Мигаля „Вогонь і чад", присвячену подіям під час окупації Львова гітлерівськими властями. Окрема секція — прози відзначила високі якості літературної праці письменника та його „ідейність і непримиренність до ворога". А також по розглянені публіцистичних праць письменника завважено, що ввесь його публіцистичний шлях „спрямований вістрям проти українського буржуазного націоналізму". Тарас Мигаль відомий з численних антинаціональних випадів у брошурах, а зокрема він зі неймовірною атакою і злістю виступав проти української католицької ієрархії, особливо зупиняючись на постатях Митрополита Андрея Шептицького і Патріярха Йосифа Сліпого.

ПОТРІБНО
СКЛАДАЧА-ЛІНОТИПІСТА
до друкарні „Свободи"
Складання в українській або англійській мовах.
Добрі умовини праці, платні свята і вакації,
Blue Cross і Blue Shield.
Телефонувати:
(201) 434-0237 або з Ню Йорку (212) BA 7-4125

НА ПРОДАЖ
FOR SALE
FARM 59 ACRES
Prime land, house & barn, 2 streams, 1,000 ft. frontage of country road, 3 miles from Ellenville, close to Soyuzivka.
(914) 647-6964 after 6 P.M.

$39,500
Lovely 3 bedroom colonial, living room with fireplace, formal dining room, kitchen with breakfast nook, 1½ baths, 2-car garage. Convenient to Ukrainian church in Maplewood, N.J. Phone 762-5794.

BEAUTIFUL HOME
1 acre, 7 rooms, excellent view, fireplace, finished basement, 15 minutes to Hunter.
(518) 989-6674

ВАКАЦІЇ
ОЛЕКСАНДЕР (ЛЄНЮ) СКОЦЕНЬ
запрошує Українську Громаду, Приятелів та Знайомих перевести літні вакації на Фльориді. Погода забезпечена, близько теплого океану, ціни дешеві, вигідні і гарні приміщення, до диспозиції басейн.
SHAMROCK APARTMENTS
555 Antioch Avenue, Fort Lauderdale, Florida 33304
Tel.: (305) 566-1432

РОЗШУК
ПОШУКУЮТЬ
МАРІЇ з ДОРОГІВ ЕСТЕРГОМІ
Походить зі села Голятин, Волівської округи, дружина Ігната Естергомі, що виїхала до Америки 1912 р., остання знана адреса Howard Beach, N.Y. Пошукує брат. Хто знав би про неї, або її родину, прошу повідомити:
(201) 763-9081
А. Кравчук
26 William Street
Maplewood, N.J. 07040

Син Стефана
РІЧАРД КОВАЛЬ
пошукує
ГРИЦЯ і МИХАЙЛА КОВАЛІВ
народжених в селі Могодинці біля Ходорова, які виїхали під час Другої світової війни. Хто знав би про них або вони самі, прошу писати до:
Річард Коваль
4357 West 48th Street
Cleveland, Ohio 44144

Funeral Directors
ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel. 674-3830
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ТАРЗАН, Ч. 7299. Діти виступають в обороні Іта

Іто!... Дуже радію, що ти живий та здоровий!.. Але чому ти залишив Момбуцці?

Добридень, генерале Ітс... я..., я!..

...Думаю, що він хотів провести трохи часу зі мною... Хоча спосіб, в який він залишив місто, не був дуже похвальний.

Просимо, генерале Ітс, не забирайте Іта... Ми хочемо, щоб він залишився з нами!

В дійсності, дорогенька, я прибув сюди, щоб побачитись з Тарзаном, але не щодо Іта, але в зовсім іншій справі!